

παροινούντας· ταῖς δὲ περὶ συνουσίαν σπουδαῖς ἢ Ἐρατὸν
 παροῦσα μετὰ πειθοῦς [ὡς] λόγον ἐχούσης καὶ καιρὸν F
 ἐξαιρεῖ καὶ κατασβέννυσι τὸ μανικὸν τῆς ἡδονῆς καὶ
 οἰστρωδές, εἰς φιλίαν καὶ πίστιν οὐχ ὕβριν οὐδ' ἀκολασίαν
 τελευτώσης. τὸ δὲ <δι' ὠτων> καὶ ὀφθαλμῶν ἡδονῆς 5
 εἶδος, εἴτε τῷ λόγῳ μᾶλλον εἴτε τῷ πάθει προσῆκον εἴτε
 κοινὸν ἀμφοῖν ἐστίν, αἱ λοιπαὶ δύο, Μελπομένη καὶ Τερ-
 ψιχόρη, παραλαβοῦσαι κοσμοῦσιν· ὥστε τὸ μὲν εὐφρο- 747
 σύνην μὴ κήλησιν εἶναι, τὸ δὲ μὴ γοητεῖαν ἀλλὰ τέρψιν·

ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΙΕ

10

Ἔστι τρία μέρη τῆς ὀρχήσεως, φορὰ καὶ σχῆμα καὶ δεῖξις·
 καὶ τί ἕκαστον αὐτῶν, καὶ τίνα κοινὰ ποιητικῆς καὶ ὀρχηστικῆς

Collocuntur Thrasybulus, Ammonius

1. Ἐκ τούτου πυραμοῦντες ἐπήγοντο τοῖς παισὶ νικητή-
 ριον ὀρχήσεως· ἀπεδείχθη δὲ κριτῆς μετὰ Μενίσκου τοῦ 15
 παιδοτρίβου Λαμπρίας ὁ ἀδελφός· ὀρχήσατο γὰρ πι- B
 θανῶς τὴν πυρρίχην καὶ χειρονομῶν ἐν ταῖς παλαίστραις
 ἐδόκει διαφέρειν τῶν παίδων. ὀρχουμένων δὲ πολλῶν
 προθυμότερον ἢ μουσικώτερον, δύο τοὺς εὐδοκίμους καὶ
 βουλομένους ἀνασώζειν τὴν ἐμμέλειαν ἠξίουν τινὲς ὀρ- 20
 χειῖσθαι φορὰν παρὰ φορὰν. ἐπεζήτησεν οὖν ὁ Θρασύ-
 βουλος, [Ἀμμωνίου] τί βούλεται τοῦνομα τῆς φορᾶς, καὶ
 παρέσχε τῷ Ἀμμωνίῳ περὶ τῶν μερῶν τῆς ὀρχήσεως
 πλείονα διελθεῖν.